

KLIEDZIENS 2013

MARTS/
APRILIS

NR.5

REDAKTORES SLEJA

Sveiki!

Es jūs izaicinu šomēnes izdarīt to, ko jūs ļoti vēlaties!

Piemēram, es ļoti vēlos iezīmēt šeit kaķīti.

"Kliedziens" novēl mācīties un priecāties!

ZANE KAZBUĶE

REDAKTORE: ZANE KAZBUĶE
MAKETĒTĀJS: KRISTS KREICIS
FOTOGRĀFE: TERĒZE ŠULCA
KORESPONDENTI: TERĒZE ŠULCA, KAMILLA KŪNA, INESE SILENIECE, ZANE KAZBUĶE, DIĀNA VEREŠČAGINA, TOMS AKMENS, ANNA BŪMEISTERE, KATRĪNE KRŪMIŅA, KATRĪNA FELDMANE, IEVA LANKA

ŠAJĀ NUMURĀ:

INTERVIJA AR PATRĪCIJU DEIMANTOVIČU
ATSKATS UZ ŽETONVAKARU
ATSKATS UZ KORU KARIEM
TERĒZE IESAKA
STILS AR KAMILLU
GARDĒŽIEM
KĀ PRINCIS CINCIS GĀJA MEITU LŪKOTIES
PAR VIENOTĪBAS SKRĒJIENU UN ZPD
UN VĒL

LASI JAU ŠEIT

KLIEDZIENS SKOLĀ ŽETONU VAKARS

Lai gan šā gada žetonu vakars kādu laiku jau aiz muguras, divpadsmitajiem tas vēl joprojām ir un arī paliks atmiņā kā viens no nozīmīgākajiem pasākumiem vidusskolas gados. Kā abituriente varu apgalvot, ka šis ir tāda veida sarīkojums, kurš tajā iesaistītajiem trenē spēju koncentrēties uz vairākām darbībām vienlaicīgi. Bet ne par to šoreiz būs mans stāsts, šoreiz tas būs par emocijām un sajūtām, kādas pārņēma, saprotot, ka man un vēl aptuveni 100 cilvēkiem, kuri mācās mūsu skolā, 8. marta vakars bija viens no pēdējiem pagriezieniem, kurš jāveic, lai varētu ieņemt starta pozīciju finiša taisnei.

Svinīgi, priecīgi satraukti, lepmi par padarīto un skolai tik ļoti piederīgi juzdamies-tādi mēs iesojām aktu zālē, kur ar aplausiem tikām sagaidīti mūsu svarīgāko cilvēku vidū. Likās-kāds neredzams vieglums bija iezadziens gan skolabiedru sejās, gan kājās, soļus sperot. Un šovs var sākties! Esiet laipni gaidīti pasaku karaļvalstī! Zāle smaida... Pēkšņi viss uztraukums aizmirstas, prātā atāst bērniība, vai tiešām šis brīnumainais laiks beidzies? Kas būs tālāk? Notveru vecāku mierīgos, bet lepnos skatienus, mammai pat acīs mirguļo prieka asaras. Nekas nav beidzies. Būšu optimiste un teikšu, ka glāze ir puspilna, ne pustukša, dz-

īve-pat ne pusdzīvota. Tā tas bija mums visiem 100 (!!!). Vienu vienīgo reizi, stāvot kopīgi uz skatuves ar visiem šā gada žetonu vakara vaininiekiem, sapratu, cik skola tomēr ir bijis nozīmīgs laiks mūsu dzīvē un cik daudz mēs esam spējuši izdarīt, pateicoties saviem lielākajiem atbalstītājiem-vecākiem, ģimenei un skolotājiem. Bija tik jauki būt sev līdzīgo vidū, izbaudīt vakaru, atceroties labo, piedzīvojot patīkamo un apņemoties iecerēto. Gan par šo vakaru, gan skolas laiku kopumā noteikti atgādinās sudraba riņķītis kādā no labās vai kreisās rokas pirkstiem. Tā būs gandarījuma un piederības sajūta, kuru jutīšu, paveroties uz savu žetona gredzenu, kuru ar lielu lepnumu nākamajā gadā uzlikšu pirkstā, kad jau kā absolvente došos uz 2014. gada žetonu vakaru, un gan jau aktu zālē sastapšu cilvēkus, kuri, līdzīgi kā es, piederības sajūtu nezaudējuši, būs ieradušies apciemot mīlo skolu.

Visiem Liepājas Valsts 1. ģimnāzijas skolēniem, skolotājiem, darbiniekiem vēlu to, ko žetonu vakarā mums novēlēja klases audzinātājas. Paturiet savus zelta mirkļus! Sapņojiet un skatieties apkārt ar sirdi!

ANNA BŪMEISTERE

KLIEDZIENS SKOLĀ

KĀ PRINCIS CINCIS GĀJA MEITU LŪKOTIES

Sensenos laikos apmēram pirms mēneša netāltālajā karaļvalstī, ko sauc par Liepāju, visiem vīriešiem bija piemetušās bēdas - kā lai apsveic savu iecerēto un/vai mammu vispasaules Sieviešu dienā astotajā martā? Tuvējās ziedu bodes šodien strādā līdz sešiem, kurš Antiņš baltā zirgā atrisinās šo problēmu? Tikai vēlāk tika izdibināts, kur palika puķu pārdevējas - viņas bija aiztaisījušas bodes ciet agrāk, lai varētu iet just līdzīgu gada nozīmīgam vakaram Liepājas Valsts 1. ģimnāzijas aktu zālē, ko sauc par Žetonvakaru 2013. Un neviens nesteidzās vērst problēmu par labu, jo visi karaļvalsts prinči un princeses bija galvenajās lomās.

Un tā nu teicējs Akmeņonkulis izdomāja - ai, nekavēsimies pie vakara vadītāju Zanes Kazbuķes un Naura Skalda apbrīnojamās spējas nenogurstoši aprakstīt visus 100 divpadsmitklasniekus, kuri gāja ievākt avansu - puskaralvalsti un žetona gredzenu pirkstā. Jāķeras uzreiz pie puķa slānīšanas jeb priekšnesumiem, kas šogad nelika vilties.

Pirmie savus laurus plūkt ieradās varoņi no 12. a klases. Tuvu un tālu izslavēti viņi bija, tāpēc spēja atļauties noalgot paši savu teicēju un dziedošo trio. Taupīts nevienam netika, jo meitenes ar savām aranžijām iedarbojās ne sliktāk kā sirēnas uz vientuļiem jūrniekiem, bet teicējs, kad krīze iedzina stūrī, skaidri atcerējās visu sarežģīto stāstu par Sniegbaltīti un septiņiem rūķīšiem... Četriem rūķīšiem, jo iepriekšējā vakarā mežā krogā fonteinā bija pamatīgs tuss, un... nu, paši saprotat.

Sniegbaltītei šoreiz ar vienu ābola kumosu nebija gana, un, kad vienreiz jau viņa tika izglābta ar Heimliha manevru, no otrās komas viņa vairs nebija tik viegli pamodināma. Vismaz daži no nesekmīgākajiem centieniem bija smieklīgi, un Trīs sivēntiņu priekšnesums ir pelnījis zelta oskaru, vai vismaz zelta aveni. Labi, ka varonīgais princis ar dīvaino uzvārdu Cincis tomēr atjāja sveiks un vesels, un ar savām orālajām spējām Sniegbaltīti piecēla sēdus.

Kad Sniegbaltīte bija jau sen veiksmīgi izglābta, viena no dziedošā trio mūzām, kuru anonimitātes nolūkos saucim par R. Brūveri - nē, labāk par Rebeku Brrr! - mums piekrita pastāstīt par gatavošanos šai lielajai dēkai, ko daudzi pavalstnieki noteikti neredzēja: "Mūsu priekšnesuma ideja radās pamazām - katram bija prātā kāda maztiņa idejiņa, kuru bija vērts iekļaut priekšnesumā. Vēlāk pāris censoņi visas mazās idejas salika vienā garā stāstā, lai katram būtu kāda lomiņa. Tad jau mēģinājumi un rūpīga slīpēšana līdz gala rezultātam."

Iepriekšēji stāstnieki savu latīņu bija uzsītuši pamatīgi augstu, un neviens nezināja, kā sevi attaisnos princeses no 12. b ciema. Izrādās, viņiem ir kaut kas līdzīgs savai princešu industrijai ar savu labo feju un ķeizaru ar trim Henrijiem vai trim Madariem. Kad radās problēma, ķeizars sadalīja princeses uz labu laimi trīs grupās un sūtīja viņas uz trim debespusēm atskaldīt trīs jaunumus - kaut kādu dislektisku puķi, kaut kādu ķerto profesoru un kaut kādu noziegumu pret stilu. Teicējam Akmeņonkulim vienubrīd ienāca prātā šaubīga doma, ka tie jaunumi ir kaut kādā veidā savstarpēji saistīti - varbūt viņi visi patiesībā ir viena meitene vārdā Marta? Bet teicējs Akmeņonkulis šo domu uzreiz ātri atmata - nav iespējams, ka

viens cilvēks spētu vienlaicīgi atrasties visos trijos karalistes nostūros. Šaubas pie malas - ar fejas palīdzību uzveikt jaunus neradījumus bija viens pūtiens, un visi atkal varēja dzīvot laimīgi līdz nākošajai stundai.

Kad teicējam Akmeņonkulim, izmantojot viedās skype maģijas, izdevās sazināties ar feju krustmāti, kuru anonimitātes labad saucim par K. Feldmani (vai varbūt labāk par Katrīnu F., nespēju vēl īsti idzdomāt), viņam izdevās izzīst tikai lakoniskas atbildes par to, kā meitenes uzsāka savu princešu biznesu: "bija idejas, radās stāsts un 14 princeses ar karali un trīs viedajiem jau nāca komplektā!"

Iespējams, pārsteigumiem bagātākā bija dēka, par kuru mums pavēstīja 12. c klases zintnieki un krīvi - klasiskā pasaka par Īkstīti tika pacelta iepriekš neredzētā fantāzijas lidojumā, lai ko nu šī metafora nozīmētu. Par sajūsmu pavalstniekiem, kas vēroja šo šarādi, arī šajā versijā Īkstīte neatdevās ne pinkainajam krupim, ne uzkačātajiem kurmjiem, ne vecāku iegribām par koledžu. Taču retais, un noteikti ne teicējs Akmeņonkulis, spēja valdīt histēriskos smieklus, kad Īkstīte sastapa savu glābēju. Kurš gan varētu iedomāties, ka pārlieku hiperaktīvie zeki, kas ir pārbaudījums katrai rūdītajai ģimnāzijas skolotājai, vienā brīdī būs pārvērtušies par gracioziem gulbjiem un vedīs princesi tālēs zilajās pie prinča... iespējams, pie kāda no Cinča attālajiem radiniekiem.

Visbeidzot atlika izpēta tā saucamo Puisītes galma jeb 12. d klasi, kur gaitēnos atbalsojās visdažādākie noslēpumi. Virdzirdīgākās ausis sasniedza nedaudz komercializētais atstāsts par runci zābakos, kurš, acīmredzot, bija tos pircis "Rimi" Stāsts šoreiz bija par līdzīgu īpašuma sadali - kaķis, izrādās, ir materiāli pielīdzināms gan mājai, gan naudai, ko saņēma abi vecākie tēvadēli. Trešais tēvadēls jau daudz neprasiņa - tikai zīmi par attaisnojumu. Laimīgā kārtā, pēc tam kad bija saņemts atteikums gan no skolas māsiņas, gan īsta daktera, gan pat no galma pavēlnieces Puisītes, abi brāļi pieteicās tomēr izlīdzēt, un visi dzīvoja laimīgi un satīcīgi. Pie tam, bija iespēja redzēt atdzīvojušos bītus.

Sasmēlies pozitīvās emocijas, teicējs Akmeņonkulis kopā ar citiem viesiem un arī nu jau iezīmētajiem topošajiem absolventiem devās ballēties, un vēlāk atzina visas četras pasakas par labām esam, un piešķīra tiem augstāko iespējamo novērtējumu - "Gandrīz tikpat labi, kā 12. d klasei pagājušogad!"

TOMS AKMENS

KLIEDZIENS SKOLĀ

KORU KARI

Tāpat kā iepriekšējos trīs gadus, arī šogad Liepājas Valsts 1.ģimnāzijā 12.aprīlī norisinājās vidusskolas klašu konkurss „Koru kari”. „Koru kari” ir viens no atmiņā paliekošākajiem un spilgtākajiem skolas pasākumiem, kurā katrai klasei ir dota iespēja parādīt savas muzikālās un radošās spējas.

Kopumā konkursā piedalījās sešas klases, kuras bija krietni pastrādājušas pie saviem priekšnesumiem, neļaujot publikai atdzist visa konkursa laikā. „Koru kari” 2013.gada tēma bija dziesmas no kino un teātra izrādēm. No visām vidusskolas klasēm sevi parādīt bija uzdrīkstējušās 10.A klases oranžais koris ar „Jautro pavāru dziesmu” no filmas „Vella kalpi”, 10.B tirkīz zilais koris ar dziesmu „Veltījums” un 10.C klases sudraba krāsas koris ar dziesmu „Bez pušiem nevar”. Tā nu šogad sanāca, ka veterāni atstāja jauniņos bez godalgotām vietām, bet paši godam izcīnīja savas uzvaras. 3.vietu ieguva 12.D klases bronzas koris ar dziesmu popūriju, pārsteidzot pārējos dalībniekus ar savu dziesmu izvēli. Otrās vietas lauciņā iestūrēja 11.A klases zaļais koris ar dziesmu no kino izrādes „Dāvana vientuļai sievietei”-„Automobilis”, savukārt žūrijas un

skatītāju vislielāko atbalstu guva 11.B klases sarkanais koris ar dziesmu „Dzeguzes balss” no kinofilmas „Elpojiet dziļi”, iegūstot pārliecinošu 1.vietu.

Protams, kas gan ir konkurss bez žūrijas! Šogad ar savu klātbūtni un saviem vērtējumiem mūs pagodināja vokālo nodarbību pasniedzēja, kā arī apburošās balss īpašniece Ieva Dreimane, latviešu valodas un literatūras skolotāja, gada liepājniece Kristīne Roze, Liepājas teātra aktieris Edgars Pujāts, topošā kormeistare, mūsu skolas 12.A klases skolniece Rebeka Brūvere un Liepājas Valsts 1.ģimnāzijas 2012.gada absolvents Artūrs Čukurs.

Nenoliedzami pasākumu spilgtāku veidoja atraktīvie vadītāji Aksels Aizkalns (12.d) un Kārlis Reijers (12.a), nogurstoši uzmundrinot skatītājus, intervējot dalībniekus.

Prieks, ka skolā atkal ir vokāli instrumentālais ansamblis, kas turpina „vecu runču” iesākto: Reinis Vecbaštiks, Kārlis Filipsons, Marta Ernstsona, Kārlis Reijers, Ralfs Lagzda, kā arī Valta Pusbarnieka lieliskā darbība pie skaņu pulsts.

Tā tika aizvadīti 2013.gada „Koru kari”, pozitīvu emociju, skaistu balsu un dzirkstošu priekšnesumu piesātināti.

DIĀNA VEREŠČAGINA

MILZĪGU PALDIES MĒS SAKĀM “KORU KARU 2013” SPONSORIEM:

INTERVIJA AR PATRĪCIJU DEIMANTOVIČU

Tūlīt jau pie durvīm klauvēs aprīlis. Katram pa ziemu sakrājies ne viens vien nepabeigts darbs. Cītam tie krājas un krājas kaudzēs. Kāpēc? Atbilde visbiežāk ir: „Nav laika!”

„Jo cilvēks vairāk dara, jo viņš vairāk spēj izdarīt”, un „Mazs cinītis gāž lielu vezumu”. Pēc manām domām, šie divi sakāmvārdi raksturo šī mēneša cilvēku- Patrīciju Deimantoviču. Patrīcija mācās Liepājas Valsts 1. ģimnāzijas 8.c klasē. Par Patrīciju klases audzinātāja Ineta Kauliņa saka šādi: „Patrīcija ir draudzīga un izpalīdzīga, mācās uz labi un teicami, ir klases vecākā un darbojas pamatskolas skolēnu līdzpārvaldē, dzied korī, apmeklē mūzikas skolu...”. Un saraksts ar to vien nebeidzas.

Skolā Patrīcija nav no tiem cilvēkiem, kuru visi ievēro, tomēr šai meitenei piemīt kas īpašs, kas padara viņu par ievērojamu. Patrīcija ir cilvēks, ar kuru ir vērts iepazīties. To atzīst ne tikai skolotāji, bet arī paši ģimnāzisti!

Kas ir 3 lietas, ko Tu vēlētos pastāstīt visiem par sevi, ko, Tavuprāt, citi nenojauš?

Esmu draudzīga un jautra, mazliet temperamentīga un viegli aizkaitināma, bet vienmēr saprotu humoru. Es ļoti aizraujos ar mūziku un rakstīšanu. Vienmēr mēģinu piedalīties dažādos rakstīšanas konkursos.

Labi mācies, esi aktīva- klases vecākā, apmeklē mūzikas skolu, un tā varētu turpināt.. Bet kas no visa tā, ko ikdienā dari, sagādātā Tev vislielāko prieku?

Zīmēšana, noteikti zīmēšana. Katram savu sajūtu izpaušana ir citādāka, cits ar vārdiem, žestiem, bet es zīmēju. Vienmēr, kad zīmēju, tas liek man justies labāk. Tas man liek paskatīties uz lietām no citas pusēs un palīdz padomāt.

Tavā aktivitāšu sarakstā ir arī dažādas ļoti interesantas lietas, piemēram, akordeona spēle, kā arī fakts, ka esi vidusskolas debašu komandā, ir apbrīnojams, jo kā nekā mācies tikai 8. klasē. Kas un kāpēc Tevi piesaista šīm aktivitātēm, un vai tas nav grūti?

Akordeonu es sāku mācīties, jo mamma ieteica. Biju maza un piekritu, bet sākuma bija mazliet garlaicīgi un neinteresanti, taču tagad jau ir kā hobijs. Ja pavadi vienā klasē divas stundas katru darbadienu, tad paliek sajūta, ka tās jau ir tavas mājas. Debates man ieteica brāļi, jo abi, mācoties skolā, ar debatēm

bija aizrāvušies. Es piekritu un šogad pamēģināju. Bet, ja prasa, vai nav grūti, tad ir jau, bet, ja padomā, es bez tām lietām nevarētu dzīvot.

Kāds ir Tavs dzīves moto?

Zīmē, raksti un dari, ko vari!

Kāpēc tieši tāds?

Tāpēc, ka trīs lietas, kas noteikti raksturo mani, ir zīmēšana, rakstīšana, un, galvenais, es vienmēr daru visu ar saviem spēkiem.

Vai Tev patīk izaicinājumi un vai Tu tos labprāt pieņem?

Jā, vienmēr vajag izmēģināt kaut ko jaunu. Pieveiktie izaicinājumi man sniedz gandarījumu par to, ka esmu tos izpildījusi. Ir sajūta, ka esi paaudzies garāks.

Tā kā ir Liepājas dzimšanas dienas laiks, tad jautājums ir šāds- Kas Tev ir Liepāja?

Liepāja ir vieta, kuru vienmēr es atcerēšos. Tā ir mana dzimtā pilsēta. Ik dienu es pavadu, staigājot pa pilsētu. Tajā vienmēr ir visādi pasākumi un notikumi. Katru svētku laikā citas dekorācijas. Tās ir manas mājas.

Kāds, pēc Tavām domām, ir īsts liepājnieks? Vai Tu sevi varētu saukt par tādu?

Liepājnieks ir cilvēks, kurš mīl savu pilsētu. Atbalsta tās pasākumus, zina, ka Liepājā vienmēr puš vējš.

Kā Tev šķiet- kas ir unikālākās vietas Liepājā, tādās, kuras iespējams atrast tikai šeit?

Pludmale, Ziemeļu forti, kāpas... Tādas nekur citur pasaulē neatrast. Mūsu pilsētas himna, kas ir attēlota skulptūrās.

Vai Tu sevi varētu saukt par unikālu?

Mēs katrs esam unikāls, un varam sniegt savu ieguldījumu pilsētas dzīvē gan lielās, gan mazās lietās.

STILS AR KAMILLU

Pavasara AKTUALITĀTES meitenēm!

1. Platas jostas. Ar jostu var viegli piešķirt tērpiam papildus akcentu un raksturu.
2. Lieli auskari, aproces, kaklarotas. VIENMĒR jāatceras, lai nebūtu pārspīlēti, sakombinē divas lietas-auskarus un aproci, aproci un kaklarotu, kaklarotu un auskarus.
3. Krāsainas somas.
4. Miesas krāsas aksesuāri un apģērbi. Svarīgi ir atrast tieši miesas krāsas toni.

Pavasara AKTUALITĀTES puīšiem!

1. Arī puīšiem šogad vajadzētu uzdrīkstēties paeksperimentēt ar krāsām, jo aktuālas ir tieši spilgtās krāsas. Kā piemēram-koši zila. ZĒNI-nebaidieties!!!
2. Svītras. Gan horizontālas, gan vertikālas, gan jūrnīeku, gan kā bitīte vai cietumnieks-visas svītras ir aktuālas.
3. Divrindu pogas. Gan mēteļiem, gan žaketēm, gan vestēm.
4. Printi. Jo trakāk, jo labāk. Printos atrodamas gan ģeometriskas figūras, gan ziedi, gan bezformas.
5. Šorti un uzvalki-divi vienā. Arvien populārāki kļūst uzvalki ar šortiem, nevis garajām biksēm. Protams, jāziņina, kurā pasākumā var atļauties šos šortus uzvilkt. Bet puīši-šorti nav tikai sporta treniņiem!

KRĀSAS

ZAĻA ir šīs sezonas aktuālākā krāsa. Turklāt visi šīs krāsas toni, variācijas. 2013. gada tonis ir tieši smaragda zaļais.
ZILIE toni-piesātināti zilais un debesu gaiši zilais.
CERIŅU VIOLETAIS. Gan gaišāks, gan tumšāks.
SARKANS. Šogad piedāvā pievērst uzmanību vairāk uz maģoņu sarkano toni, tas ir spilgts un izteismīgs.
ORANŽĀ toņa variācijas. Sākot ar burkānu oranžo un beidzot ar persiku oranžo toni.

Daži piemēri, kā atsvaidzināt savu apģērbu:

- Ar atlasa lenti (vai citu auduma lenti) var izveidot banti, kuru piešūt T-krekliņam, jakai vai džemperim.
- Šobrīd modē ir mežģīnes. Ar kādu košu mežģīni var apstrādāt krekliņa malu, piedurknes. Protams, var veidot arī dekoru uz kleitas vai somas.
- Parastas sprādzes var izrotāt ar kādu pērlīti, auduma puķi, atlasa banti. Viegli to piestiprināt ar līmes pistoli vai ar „super” līmi.
- Ar atlasa vai cita auduma lentēm var izveidot kādu bantīti vai pat tauriņu tādā kā brošas veidā. Aizmugurē piešūjot saduramo adatu, iesaku izmatot caurspīdīgu žilku, ko var iegādāties audumu veikalos. Ar to nevarēs redzēt šuvuma vietas, un brošai nevajag piemeklēt atbilstošas krāsas diegu.

Interesanti fakti:

- Modi sāk apvienot arī ar tehnoloģijām. Jaunās Google brilles un viedpulksteņi ir vistiešākais pierādījums tam.
- Šodien pasaulē vislabāk pārdotās smaržas ir „Chanel №5”
- Slaveno smaržu „Chanel № 5” autors patiesībā nav Chanel modes nams, bet gan krievu emigrantu parfimērs Ernests Bo.

GARDĒŽIEM

Pavasaris galvā un pavasaris sirdī! Vai vēl atceries, kāds tas bija bērnībā? Tajā laikā viens no maniem iemīļotākajiem kārumiem bija „Kārums”. Jā, tas pats vecais labais biežpiena sieriņš.

Sastāvdaļas:

500g vājpiena biežpiena, 250 ml saldā krējuma, 100g cukura, 1tēj. vaniļas cukura, 2 olu dzeltenumi, 100 g sviestu vai kaltētu ogu maisījuma, 150 g tumšās šokolādes, 20 g sviesta

Pagatavošana:

Katliņā uzsildi saldo krējumu. Saputo olu dzeltenumus ar cukuru un vaniļas cukuru. Saldo krējumu ielej saputotajos olu dzeltenumos un karsē krēmu uz mazas uguns, nepārtraukti maisot, līdz tas sabiezējis, tad krēmu atdzesē.

Biežpienu samaisi ar atdzesēto krēmu un sablenderē, līdz masa kļūst viendabīga. Pievieno ogas un samaisi. Biežpiena masu liec atdzesēties ledusskapī uz 10 stundām. Izveido no biežpiena masas bumbiņas vai citas formiņas.

Šokolādi ar sviestu izkausē ūdens peldē, samaisi un pārlej biežpiena bumbiņām, un atdzesē 1 stundu ledusskapī.

INESE SILENIECE

KAMILLA KŪNA

KLIEDZIENS IESAKA

TERĒZE IESAKA

„Ding ding ding”. Paziņojums. Nosaukuma „mainījies” no „Terēze recenzē” uz „iesaka”, jo neesmu taču profesionāle un nezinu, vai manu vecāku mīlestību (pagājušā mēneša iedvesma) varētu jebkādā veidā recenzēt. Tātad, paliekam pie „iesaka”. Beidzot šajā mācību gadā ir pienācis tas brīdis, kad laiks sāk skriet, un vienu brīdi 17. martā, kad tev pasaka konkrētās dienas datumu, nejauši izsprūk „Ko tu muldi?”. Tagad gan ir tā, ka mazā brīvība un garie, slinkie rīti vismaz uz nedēļu var „antirutināties” manu ikdienu. Pa vidu tam marta skrējienam, kas līdz šim ir bijis, ir arī sanācis pieturēt pāris pieturās, lai sevi papildinātu un nelielu daļiņu no tā visa, ko esmu guvusi, pasniegtu jums uz paplātītes.

Mūzika - „Ewert and the two dragons” koncerts

Februāra sākumā, apsveicot draudzeni, apsveicu arī sevi ar biļeti uz koncertu. „Ewert and the two dragons” jeb „everti” ir 4 īgaunu puīši, kas ir vairāk populāri Latvijā nekā savās mājās Igaunijā. Man tas nedaudz atmiņā uzzibsnī, kā pirms pāris gadiem Latvijā tik slavenie un Igaunijā ne tik „Bedwetters”, bet par tiem nav stāsts. Koncerts notika Palladium koncertzālē. Burvīgo pasākuma atmosfēru papildināja ļoti patīkama kompānija, un prieks par to, ka cilvēki, kas bija tur, baudīja mūziku, ne ballīti. Biju tā fragmentāri viņus koncertējam redzējusi „Summer sound” festivālā, bet tad nekā īsti par viņiem nezināju. Tagad stāvēju, klausījos, baudīju un priecājos. Mana mīlākā „Road the hill” bija kā skaists noslēgums kaut kam burvīgam.

Mājaslapa - vimeo.com

Mūžīgi mūžos palikšu jūtubes uzticīgā fane(tā vismaz es šobrīd domāju), bet vimeo ir ideāla vietne, kur skatīties daudz kvalitatīvus video, īsfilmas, „garfilmas”(haha), Piemēram, šeit var atrast ļoti daudz interesantu un garšīgu ēdienu gatavošanas video. Pēdējais, ko pievienoju favorītiem, ir „Kā pagatavot macarons”(nu, tos garšīgos franču cepumiņus). Iesaku labus video un īsfilmu cienītājiem, jo tieši šeit es pilnā garumā noskatījos latviešu režisora īsfilmu „Ursus”, bet par to filmu sadaļā.

Filma – „Ursus”

Pirmo reizi šeit īsfilma. Reiņa Pētersona režisēta melnbaltā filmiņa „Ursus” ir tikusi atzīta par labāko ziemeļvalstu un Baltijas valstu starpā. Tā ir par cirka lāci, kas laikam gan ieslīgst rutīnā, kurā ietilpst: niknuma izrādīšana, braukšana ar motociklu un visādas citādas cilvēku izklaidēšanai nepieciešamas nodarbes. Kādu brīdi lācis nostājas pret spoguļi un saprot, ka nav laimīgs tur, kur atrodas. Un tas vienu dienu dodas mežā. Iesaku filmu „skrējējiem”, kuri ikdienā neatlicina tik daudz laika, cik gribētos, vērtīgu filmu skatīšanai. Spēcīgā doma parādīta nieka 10 minūtēs, bet KĀ! Tas jums pašiem jāredz.

Teātris – „Vectēvs”, „Atsaldētais”, „Makss un Morics”

Pirmā šomēnes bija Jaunā Rīgas teātra izrāde „Vectēvs”. Spēcīgi. Viļa Daudziņa monoizrāde par viņa vectēviem un viņu priekiem, bēdām un piedzīvojumiem kara laikā. Izrāde no patiesiem stāstiem, par kuriem pats Daudziņš parūpējās. Es atkal un atkal gavilēju un priecājos par tiem aktieriem, kam sanāk! Hmm.. diemžēl tā sanāca, ka uzreiz nākošajā dienā bija jāiet skatīties „Atsaldētais”. Nekad neesmu neatzinīgi izteikusies par Liepājas teātri, bet šoreiz patiešām esmu vilusies. Humora izjūta jau katram sava, bet šoreiz šie ārkārtīgi smieklīgie joki (sarkasms no manas puses) man likās pārāk jēli. Es domāju, ka esošie trendi (šoreiz „Gangnam style”) jāatstāj citām iestādēm, ne teātrim. Protams, aktieri šīs lomas iznesa godam. Aplausi par to pienākas! Un vissvaigāk atmiņā ir Jura Ločmeļa vadītās jauniešu teātra studijas izrāde „Makss un Morics”, kurā spēlēja, ja pareizi saskaitīju, 9 mūsu skolas skolēni. Laba, smieklīga brīva izrāde, kur uz skatuves cilvēku priekšā stājās vairāki super talantīgi jauni cilvēki. Sēdēju pirmajā rindā un visu laiku smaidīju un smējos, pa brītiņam pieverot muti, lai nebūtu par traku. Iesaku, ja gribas pasmieties!

Aplikācija „Audiobooks”

Vēl viens šī mēneša jauninājums ir mobilā telefona aplikācija. Tā kā pati neesmu īsta tehnoloģiju zinātāja, tad skatos, iepazīstu un padalos ar jums. Jaunākā un līdz šim patīkamākā un interesantākā man ir ar nosaukumu „Audiobooks”. Bez maksas aplikācija, kura ir pilna ar audio grāmatām, starp citu, tās ir bezmaksas.

Mēneša iedvesma – tedxRiga un reģionālais dzejoļu konkurss

TedxRiga ir, cerams, daudziem zināmās vietnes ted.com atzariņš, kādus viņi ik pa laikam izveido dažādās pasaules vietās. Pagaidām esmu redzējusi tikai pāris video, piemēram, Gustava Buteļa „Kurš kuru kodē?” Tādas mini lekcijas, cilvēku atziņu izpaušana sabiedrībai. No katra stāsta, kā zināms, var paņemt kaut ko sev. Iesaku! 2. iedvesma man bija dzejoļu konkurss, kur LV1G komandai – Zane Kazbuķei un Kārlim Reijeram - devos līdzī kā komandas treneris/fans/masieris/skolotājs/draugs. Tie, kas dzirdējuši kā abi runā, jau zina, ka bija labi. Ļoti. Iedvesmojošais ir tas, ka šādos pasākumos nākas gūt dažādas atziņas, par ko man prieks. Vēl lielāks

MĒNEŠA FOTORAKSTS "SAPŅU IELA"

10.D "STADIONS"

11.B "SKULPTŪRAS"

11.A "DEJU KLUBS"

9.A "SKVĒRS"

"SPORTA KLUBS"

11.C "ŠOKOLĀDES NAMIŅŠ"

8.C "DEJU KLUBS"

7.B "KAFEJNĪCA"

KLIEDZIENS SKOLĀ

10.B "BIROJU ĒKA"

8.A "DEBESSKRĀPIS"

10.A "DZĪVOJAMĀ ĒKA"

10.C "VIESNĪCA"

9.C "KINO TEĀTRIS"

8.B "KAFEJNĪCA"

7.A "LIELVEIKALS"

TWITTERA SIENA

Elīna. @jjupiterr

Šī ir viena laimīga diena. :) Ar pirmo pakāpi kabatā dodamies uz Dziesmu svētkiem! Rīga, saturies! :))

Ingus Liparts @IngusLiparts

Tad tiekamies Dziesmu svētkos, ja?

Rebeka Brūvere @rfraise

Paldies Tev, LV1Ģ jauktā kora dziedātāj! 1. pakāpe un ļoti daudz uzslavu no žūrijas. Šovakar KĀRTĪGI atpūšamies! :)

Diana Verescagina @DianaVerescagin

Skate veiksmīgi noritējusi, Liepājas Valsts 1.ģimnāzijas smaidīgais koris ir nodziedājis un pirmā pakāpe iegūta! Dziesmu svētki - mēs nākam!

Māris Dejus @dodpieci

Un LV1.ģ koris, Dziesmu svētku skatē iegūst 1. pakāpi. Labi, ka ieguldītais darbs atmaksājas. :)

Anna Elizabete Stūre @annsturis

Jo mēs esam 1. pakāpes koris!

VIENOTĪBAS SKRĒJIENS!

14. maijs

Plkst. 13:30

Lepnums, gods, atbildība, VIENOTĪBA

Arī šogad, kā katru gadu, uzvilksim baltus kreklus, un vienosimies skrējienā pa Liepājas ielām.

Noteiksim arī aktīvāko klasi, tāpēc gaidam pie reģistrācijas galda sākot no plkst. 13:00

Šogad aicinām piedalīties, ne tikai skolēnus un skolotājus, bet arī skolas absolventus un skolēnu ģimenes locekļus
Gaidīsim!

PAR PROJEKTIEM UN ZINĀTNISKI PĒTNIECISKAJIEM DARBIEM

Turpinot skolas tradīcijas, arī šajā mācību gadā tika izstrādāti gan projekti pamatskolā, gan tapa zinātniski pētnieciskie darbi vidusskolā. 7. klašu skolēni kopā ar saviem audzinātājiem izstrādāja klašu projektus par tēmu „Mēs savā skolā”, bet 9. klašu audzēkņus apvienoja klašu projektu tēma par karjeru. 8. klašu skolēni izstrādāja individuālus projektus. Jāatzīmē, ka 3 pamatskolas skolēni – Maija Gertsone (8.A), Anete Reimane (8.A) un Margērs Liepiņš (8.C) – mūs pārstāvēja pilsētas pamatskolas lasījumos, un M. Liepiņš par savu pētījumu „Liepāja – videi un uzņēmējiem draudzīga pilsēta” (darba vad. L. Tetere) ieguva 3. vietu.

Zinātniski pētniecisko darbu rakstītājiem tiek piedāvātas iespējas veikt pētījumu 2 gadu laikā kādā no jomām: humanitārajā, sociālo zinātņu vai dabaszinātņu. Vislielākā interese tradicionāli ir par iespējām ko jaunu atklāt dabas vai sociālajās zinātnēs. Šogad zinātniski pētniecisko darbu izstrādi pabeidza 6 skolēni humanitāro zinātņu jomā, 25 sociālo, bet 35 dabaszinātņu.

Nozīmīgākie sasniegumi bijuši pilsētas zinātniski pētniecisko darbu lasījumos, kur piedalījās sešu darbu autori no

mūsu skolas. Godalgotas vietas ieguva Beate Helmūte un Zane Akšele (12.D) – „Liepājas skolu un jauniešu aktivitātes ES atbalstītajos mūžizglītības projektos” (darba vad. S. Berga), Maija Kristiāna Rabuško (11.B) – „Toma iela” (darba vad. I. Drēže), Agnese Felicita Alžāne, Evelīna Meļņikova (11.A) – „Spēle „Liepāja” – Liepājas pilsētas reklāma” (darba vad. B. Balode), Kārlis Filipsons, Ralfs Lagzda (11.A) – „Sporta arbitrāža” (darba vad. D. Šimanska), Annija Barona (11.B) – „Ārstniecības augu izplatība Liepājas kāpās” (darba vad. E. Sirotina). Jāatzīmē, ka Agnese Felicita Alžāne, Evelīna Meļņikova ieguvas 2. vietu Kurzemes reģiona zinātniski pētniecisko darbu lasījumos, kā arī 23. maijā pārstāvēs skolu un pilsētu starptautiskajos skolēnu zinātniski pētniecisko darbu lasījumos, kas notiks Jūrmalā un kur pulcējas pētnieki no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas jūras pilsētām.

Uzdrošinot apgalvot, ka skolēna un darba vadītāja veiksmīga sadarbība, abpusēja ieinteresētība projektu un zinātniski pētniecisko darbu tapšanu var padarīt par saistošu mācību un izziņas procesu. Lai veicas!

KRISTĪNE ROZE, DIREKTORA VIETNIECE IZGLĪTĪBAS JOMĀ